

KATEGORIA POEZJA

rehabáva-
k tibetským
í nádherné
noje snahy,
verandy až

ALTA VÁŠOVÁ

"ODLETY"

že mi ublížiš.

~ ~ ~

Skús si predstaviť, že si predstavuješ.

Len a len.

Zúžený život ti na to dáva úžasnú šancu.

Čo ak je to najviac?

Najviac, čo sa dá zakúsiť.

V súkromnom kine. Bez hraníc. Neobmedzene, nevy-
medzene.

Zastrčíš, uzavrieš do zátvorky:

zoznámenia, dotyky, ľudí, ľudí... Mená, tváre, farby
očí, povolania, záujmy. Čo sa udialo, čo sa udeje, čo
práve je.

Skús si predstaviť, že si predstavuješ. Len a len.

~ ~ ~

Čo nebolo, nemohlo byť, nikdy nebude,
no znepokojuje, lebo veď: možnosť
napríklad zubatý nôž, rýchlo ho schovaj, môže rezať,
dlho, zubato
milimeter po milimetri, niekoho, teba. Teba? Prečo?
Aby bolesť? Aby si precitla, pocítila?
Cítila? Konečne? Niečo? Kto by ním rezal? Ty?
Schovaj ho: rýchlo, čo najrýchlejšie.
Alebo mravce. Tie zo Záhrad.
Zanechávajú piliny, stenové, tehlové, cementové. Tak
zbadáš, že sú.
Aká tam bezbrannosť, mohli by: v noci, istotne v noci.
Postupne, nebadane.
Dierka do hlavy, lebka nebolí. Budovať chodbičku.
Kľukatú? Či rovno na vec? K veci? Ku ktorej?
V skladisku harabúrd, spomienok, noviniek, zabúdania,
objavovania. Motajú sa tam, nevinní, neskúsení.
Čo si vyberú?
Ostanú piliny vo vlasoch. Kostná múčka. Šampón pro-
ti lupinám.
Ostanú predstavy.

Len ešte prebúrať stenu. Ktorá ich oddeľuje od života.

~ ~ ~

Za sklami okuliarov svet. Vonkajší, ak si ich nasadíš.
Vnútorňý, ak ich odložíš.

~ ~ ~

Ke
ke
tať
Ak
vší
hvi

Ch
Ler
do
Poč

le,
odlie-
mene
ov.

~ ~ ~
Odozdávame, aby deti rozvíjali odkaz.

Rýchly, neskrotný svet: pomohli sme ho pripraviť.

Zvyšky prírody. Priveľa ľudí a primúdre stroje: s nimi
si deti rozumejú.

O odkazy nestoja. Vetria bezvýchodnosť?

Ideály sú im na smiech

Učebné osnovy nezmyslom

Nechystajú sa na kariéry

A tak im aspoň slúžime: staráme sa, ako vládzeme.

Pokým sa všetko nezrúti do seba.

~ ~ ~

Sprška vynálezov, novôt, alebo len nápadov,
reklama, zábava, športy,

hravo sme sa pridali k hrozbám, ukrytým v podkoží
Zeme

a v jej vesmírnom domove.

Otvárame ju vrtmi, jej telo rozoberáme na neviditeľ-
né čiastočky

Aby sme osedlali utajené sily,
aby sa nič neudialo bez nás,
ani náš koniec.

Oči, uši a mysle zamestnávame iným
v tejto chvíli je nám fajn,
v tejto chvíli hľadáme obživu,
v tejto chvíli bojujeme za vieru, za vzduch, za lásku.
Možno si nevšimneme konečnú.

Mysle sa nevšímavo mívajú...

~ ~ ~

Znova sen o poslednej, neobývanej izbe v dávno zrúca-
nom rodičovskom dome, pociťovala si ju ako možnosť,
občas si do nej nazrela...

~ ~ ~

Vyjasnieva sa, aj objasnieva
Náhody spolupracujú
Záhady za každým rohom
Záplava impulzov.

Len sa zachytiť
Stiahnuť ich k sebe.

Všade plno vyšinutých.

Zvedavosť ťa ženie, no ty možno chceš

aby boli zvedaví na teba